

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการบริหารราชการ

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีบริหารราชการบางประการไว้ในเมื่อมีสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และสวัสดิภาพของพลเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

โดยที่ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๒๗๔ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติ

“สถานการณ์ฉุกเฉิน” หมายความว่า สถานการณ์อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรืออันอาจทำให้ประเทศตกอยู่ในภาวะกึ่งกัน หรือภาวะการรบหรือการสงครามตามที่จะได้มีประกาศให้ทราบ

“ความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร” หมายความว่า การให้เอกราชของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนอยู่ในความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึงตลอดถึงการทำให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

“เคหสถาน” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างรวมทั้งที่ดินในบริเวณไม่ว่าจะนับด้วยหรือไม่ก็ตาม ตลอดถึงเรือ แพ ซึ่งบุคคลเฉพาะตัวผู้เดียวหรือหลายคนใช้เป็นที่พักอาศัยกันอยู่หลับนอน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น จะประกาศทั่วราชอาณาจักรหรือเฉพาะในเขตท้องที่ใดก็ได้ สุดแล้วแต่ความจำเป็นโดยพฤติการณ์

เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินสิ้นสุดลงแล้ว ให้ประกาศยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเสีย

มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้บุคคลได้ออกนอกเคหสถานภายในระหว่างระยะเวลาซึ่งได้ประกาศกำหนดไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ทหารหรือตำรวจประจำการหรือบุคคลประเภทซึ่งจะได้ยกเว้นไว้ในประกาศ

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เพื่อตรวจค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้กระทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗ บุคคลใดมีเหตุควรสงสัยว่าได้กระทำหรือพยายามจะกระทำการใด ๆ อันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและคุมขังบุคคลนั้นไว้ เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกิน ๗ วัน

มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๙ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาหรือพิมพ์เอกสารใด ๆ ซึ่งเห็นว่าข้อความซึ่งโฆษณาหรือจะโฆษณานั้นกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรือเป็นการก่อความวุ่นวายหรือภัยของประชาชน

มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักร ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การออกไปนอกราชอาณาจักรของบุคคลนั้นจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ

มาตรา ๑๑ ถ้าบุคคลใดมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าได้คบคิดกับคนในต่างประเทศเพื่อกระทำการใด ๆ อันจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ตรวจจดหมายหรือเอกสารติดต่อใด ๆ ของผู้นั้นได้

มาตรา ๑๒ ในบริเวณหรือเขตท้องที่อันมีความสำคัญทางการรักษาความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักรหรือยุทธศาสตร์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามมิให้คนต่างด้าวเข้าไปหรืออยู่ในบริเวณหรือเขตท้องที่นั้น

มาตรา ๑๓ คนต่างด้าวคนใดกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคง

หรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าว^๕หนีออกไป
เสียจากราชอาณาจักรได้

เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้คนต่างด้าวคนใดออกไปจากราชอาณาจักรให้นำท
บัญญัติว่าด้วยการเนรเทศมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบ
การใด ๆ เพื่อประ โยชน์ในการรักษาความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร
หรือสวัสดิภาพของประชาชนได้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๕ มี
ความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีออกตามความในมาตรา ๕
หรือมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๑๐ มีความ
ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามความในมาตรา
๑๒ หรือมาตรา ๑๔ ให้เนรเทศออกไปเสียนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๙ ผู้ใดสะสมอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดไว้
โดยผิดกฎหมาย ให้ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นทวีคูณ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา^๕นี้เป็นคนต่างด้าว เมื่อพ้นโทษแล้วให้เนรเทศ
ออกไปเสียนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๒๐ บรรดาประกาศที่ออกโดยพระราชบัญญัติ^๕ให้ประกาศในราช
กิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกประกาศ
คำสั่ง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี